

Op tijd

Normaal gesproken ben ik eigenlijk altijd op tijd, liever iets te vroeg dan te laat. Maar bij mijn eerste baan op een school in Utrecht liep dat toch anders. De dag voordat ik zou beginnen had ik mijn tas al gepakt. Dat was een zware geworden, want ik gaf vier lessen die dag aan verschillende klassen.

We woonden in Overvecht in een flat met een lift. Normaal nam ik de trap, maar omdat die tas met boeken zo zwaar was, nam ik de lift. Ik stapte in, drukte op het knopje omlaag en daar ging ik. Althans, een klein stukje en toen stopte de lift. Ik drukte nog een keer op het knopje omlaag, en nog eens, maar de lift kwam niet in beweging. Helaas had ik – en de rest van de wereldbevolking – nog geen mobiele telefoon, dus ik kon niet naar school bellen. Het was namelijk 1976. Het alarmknopje deed wel iets, maar pas drie kwartier later kwam er een monteur die de lift weer aan de gang kreeg. Toen ik bevrijd was uit de lift, ging ik snel naar school. Daar wachtte een heel boze conrector mij op. “En dat gelooft u zeker zelf?” was zijn antwoord op mijn verklaring voor het feit dat ik te laat was. De lessen die ik die dag moest geven, vond ik bijzonder vermoeiend en aan het einde van die dag was ik gevloerd. Toch ben ik nog ruim 40 jaar in het onderwijs blijven werken.

Ik hoop van harte dat u een prettiger start van dit schooljaar gehad hebt. Ik heb nog wel een vraag: aan het einde van dit kalenderjaar willen we graag weer een themanummer uitbrengen. Het Thema dit jaar ‘Tijd’. Mag ik vragen om de kopij voor dit themanummer op tijd aan te leveren, het liefst voor half oktober.

Anneke
Thurlings

Hoofdredacteur NVOX